

това вѣрване не е лишено отъ основание. Блуждаещи огньове се явяватъ тамъ, гдето нѣкога сж били заровени хора. Човѣшкитѣ трупове гниятъ и даватъ фосфороводородъ. Много народи иматъ обичай, когато погребватъ свои близки покойници, да слагатъ при тѣхъ скъпоценности: злато, пари — изобщо „джебъ парасж“ за оня свѣтъ, като мислятъ, че тамъ, може би, ще имъ потрѣбватъ. Още старитѣ елчни сж слагали по единъ оболъ въ устата на покойницитѣ, за да иматъ, съ какво да платятъ на лодкаря Херонъ, когато ги превозва презъ рѣката Стиксъ за подземното царство. И иманяритѣ, когато разравятъ стари гробове, надъ които сж видѣли да играятъ блуждаещи пламъци, намирали сж златни украшения или пари отъ покойници, заровени преди много години, тѣлата на които сж отдавна изгнили, дори споменътъ за тѣхъ е изчезналъ между живитѣ.

Това е накжсо историята на имането, което играе срещу Еньовдень.
